

(Връща се Каломановъ запъхтѣнъ).

Каломановъ. Търси те едно хубаво момиче. Чухъ, че пита портиера. И безъ да ме види, се върнахъ да те предупредя. Само внимавай, че . . .

Самокосовъ. Познавашъ ли го?

Каломановъ. Другъ пжтъ.

Самокосовъ. Дяволъ да го вземе! Хубаво момиче и да ме намѣри въ тая беднотия! Кажй й, че не живѣя тукъ.

Каломановъ. Но азъ чухъ: портиерътъ й каза стаята, че е срещу стълбата. И тя тръгна.

Самокосовъ. Ще се заключа и нѣма да се обаждамъ.

Каломановъ. Но тя е сигоръ отъ онѣзи, които сж събрали абонаменти . . .

Самокосовъ. Ако е така . . .

Каломановъ. Че инкъ: защо ще те дири? Приеми я . . . Ей, чуватъ се стѣпкитѣ й . . . А пъкъ не искамъ да ме вижда.

Самокосовъ. Види се, че е нѣкоя. . .

Каломановъ. После ще ти разправя. А сега: де да се скрия?

Самокосовъ. Задъ параванчето. Но тамъ е тѣй прашно, че . . .

Каломановъ. Нищо. Скривамъ се. (Отива задъ параванче).

(Похлопва се).

Самокосовъ. Свободно!